

2018 – DOSARELE PATRIMONIULUI (XVII): -

Generații după generații au râvnit tihna și pacea fără să le aibă - niciodată o generație nu-și impune singură misiunea ei - apa trece, pietrele rămân

Generații de ... ROUĂ
Dosarele
patrimoniului (XVII)

Misiunile tinerei generații sau despre tipul omului rusc, dostoevskian și tolstoian, omul latino-kantian al ardelenilor și omul bizantino-francez

Monumentul episcopului evanghelic sas G.D. Teutsch
1899

Bustul lui George Barițiu, întemeietorul presei românești din Transilvania
1926

Romanian Villages
Explore a village and discover centuries old architecture and traditional ways of life

Niciodată o generație nu-și impune singură misiunea ei!
Generații după generații au râvnit tihna și pacea fără să le aibă ...

Românul - ființă de graniță între Orient și Occident!
El nu poate deveni unilateral occidental, sau multilateral oriental

Mircea Vulcănescu

Studiul generațiilor face obiectul sociologiei (fr. sociologie, cf. lat. *societas* – societate, gr. *logos* – știință), o știință socială care studiază regulile și procesele ce leagă și separă oamenii, aceștia putând fi priviți atât ca simpli indivizi cât și ca membrii ai grupurilor de interese, asociațiilor și instituțiilor. Mircea Vulcănescu (1904-1952), născut la București și decedat în închisoarea din Aiud fiind una din victimele a represiunii comuniste, susținea că: «**Niciodată o generație nu-și impune singură misiunea ei. Ci această misiune naște din chemarea vremurilor și din nevoile societății, în care se ridică generația, desemnând ca un contur limitele de eficacitate ale acțiunii ei.**»

În viziunea filozofului publicist Mircea Vulcănescu (în lucrarea „*Către ființa spiritualității românești*”), tânăra generație are mai multe misiuni, toate avându-și originea în momentul istoric al dezvoltării societății românești: «**a) Cea dintâi misiune a tinerei generații este să asigure unitatea sufletească a românilor**, uniți politicește prin sacrificiul generației de foc. Să șteargă deosebiri regionale în măsura în care înseamnă altceva decât nuanțarea unui același suflet național. Această unitate este, pentru tânăra generație românească, un fapt deja împlinit. Lucrarea ei depășește vechile granițe. Colaborarea de generație cuprinde deopotrivă tineri din toate colțurile țării. **b) A doua misiune a tinerei generații este să exprime în forme universale acest suflet**

românesc. Cu alte cuvinte, să găsească formele autentice de viață cele mai potrivite acestui popor, de la politică și până la teologie, în filosofie, în literatură, în știință și în artă, și să le strălucească în ochii lumii întregi ca exemplare ale unei specificități neasemănate. Dacă tineretul acestei țări nu reușește ca, în această generație, să reducă idealurile omenești centrifugale ale românilor din diferite colțuri ale țării, într-un singur chip al omului românesc, în care să se recunoască românii de pretutindeni ca într-un bun al lor: dacă **tipul omului rusesc, dostoievskian și tolstoian al basarabenilor și omul latino-kantian al ardelenilor** nu reușește să dea o sinteză vie cu **omul bizantino-francez al celor din Vechiul Regat** – sinteză în care tendințele centrifugale să nu se mai regăsească decât ca ispite de universalizare ale unui aceluiasi om al lui Eminescu și al lui Creangă - , unitatea politică a acestui neam, care s-a dorit un mileniu și care, în clipa în care își dă mâinile nu se mai recunoaște - mi se pare amenințată. Legând roadele unei adaptări inteligente cu firul tradițiilor noastre, ispitind sensul diferitelor straturi pe care le-a depus istoria în sufletul și în structura civilizației românești, de la vechiul suflet tracic și până la cele din urmă înrâuriri constitutive – această generație va trebui să descopere acea originalitate de configurație, de dozaj specific al influențelor și al eficienței lor, care definește un suflet propriu. **c) A treia misiune a acestei generații este pregătirea pentru ceasurile grele care pot veni.** Trebuie, în acest sens, ca această generație să înfăptuiască sufletește, pentru apărarea neamului, aceea ce generația predecesorilor ei a înfăptuit în atac. Să încerce să ocolească repetarea greșelilor din trecut și, pentru orice eventualitate, să fie gata să reziste, cu orice preț și în orice condiții. Misiune extrem de grea, dată fiind configurația sufletească anarhică a tinerei generații, și care nu va putea fi îndeplinită decât printr-o renunțare paradoxală la lupta pentru autorealizare. Există totuși nădejdea că generația tânără, formată în vremuri anormale, și care în vremuri obișnuite se risipește zadarnic, în momentul în care i se va cere acest sacrificiu va fi o generație mare și la înălțimea misiunii ei. E aci mai mult o nădejde și o chemare, pe care le-aș dori profetice, decât un fapt câștigat. **d) În sfârșit, pentru unii, această generație mai are o misiune universală.** Aceea de a pregăti ivirea omului nou. De a se integra în ritmul creației universale omenești și de a contribui la pregătirea omului de mâine, către care se îndreaptă nădejdea și eforturile întregii creații omenești.»

Mihail Sadoveanu remarcă: **“Generații după generații au rîvnit tihna și pacea fără să le aibă”** completându-se singur, cu afirmația: **“să mănânc și să dorm, - la altceva nu mai rîvneam pe lumea asta”**. Noi contemporanii, privim cum, pe măsură ce se sting bunicii și părinții, încetăm să mai fim copii, întrebându-ne simplu când ne va veni rândul?

Studiind lista monumentelor istorice a județului Sibiu constatam că puține busturi s-au încadrat în criteriile necesare pentru a fi incluse în această categorie. Astfel, în Sibiu, găsim cinci busturi, pe care le prezentăm în ordinea vechimii: **Friedrich Schiller** - Piața Schiller 1, (1905), **Maria Tereza** - Str. Gladiolelor 4-8 (în fața orfelinatului Terezianum, din 1909), **George Barițiu** (din 1926, în parcul ASTRA), **George Coșbuc** (B-dul Victoriei, din 1933) și **Mihai Eminescu** (din 1938, în Sub Arini). În Mediaș găsim două busturi pe celebra listă: **Stefan Ludwig Roth** (Piața George Enescu, în fața Liceului Stefan Ludwig Roth, din sec. XIX) și **Axente Sever** (Str. Moșnei, în fața liceului „Axente Sever”). În Miercurea Sibiului, la loc de mare cinste în piața centrală, este bustul lui **Cornel Medrea** (sec. XX), iar în Săliște - în grădina publică - este

bustul lui **Nicolae Hențiu** (1934). Celor nouă busturi monumente istorice li se adaugă încă trei: monumentul lui **Georg Daniel Teutsch** (Sibiu, Piața Huet, în curtea Bisericii Evanghelice, din 1899), monumentul lui **Gheorghe Lazăr** (Avrig, piața Republicii, din 1964) și monumentul lui **August Treboniu Laurian** în satul Fofeldea, singurul sat din județul Sibiu ce se poate mândri cu un monument reprezentativ. Sunt puține, sunt multe, nu știm, în lipsa unor studii de specialitate în domeniu. Ceea ce putem remarca, cu satisfacție, este prezența în cel mai mare parc sibian a bustului poetului nostru național, cel care rezuma statornicia și înrădăcinarea noastră, pe aceste meleaguri: **“Dar noi locului ne ținem,/ Cum am fost așa rămânem”**, în popor existând zicala: **“apa trece, pietrele rămân”**.

Părintele teolog și scriitor, acad. Dumitru Stăniloae, autoritate proeminentă a teologiei europene din sec. XX, scria în **“Reflexii despre spiritualitatea poporului român”**: **«persistența poporului nostru în acest spațiu corespunde unui anumit mod de a fi al lui. El stă aici, pentru că ființa lui s-a structurat ca o ființă de graniță între Orient și Occident. El nu poate deveni unilateral occidental, sau multilateral oriental. Dacă s-ar muta din acest spațiu de graniță, el și-ar pierde ființa sa.»**

Acum, la finalul anului 2018, să dorim tuturor românilor – indiferent unde și-au găsit rostul - sănătate și **LA MULȚI ANI!**

Citiți cotidianul **TRIBUNA** și articolele serialului **“Dosarele patrimoniului”** și în 2019, pentru a descoperi frumusețea acestui ținut, leagănul tuturor generațiilor care ne-au precedat și ne-au asigurat o moștenire istorică inestimabilă.

Noi știm să o punem în valoare?

Marius HALMAGHI

Sursa online:

<http://www.tribuna.ro/stiri/cultura/dosarele-patrimoniului-xvii-generatii-dupa-generatii-au-ravnit-tihna-si-pacea-fara-sa-le-aiba-niciodata-o-generatie-nu-si-impune-singura-misiunea-ei-apa-trece-pietrele-raman-140679.html>

Tribuna
Dintotdeauna pentru totdeauna!

Eveniment Actualitate Stiri de pe strada mea Sport Cultura Sanatate Timp liber Tribuna femeilor Descopera lumea

Dosarele patrimoniului (XVII): - Generații după generații au răvnit tihna și pacea fără să le aibă - niciodată o generație nu-și impune singură misiunea ei - apa trece, pietrele rămân

10 Shares f Share t p e

Cautare

Marius HALMAGHI 27.12.2018 22:53 256 vizualizari 0 comentarii

În: Tribuna, 27 decembrie 2018